

opusdei.org

„Sveti Josemaría poimao je vlast kao službu čovjeku“

Razgovor s Marlies Kücking
koja je preko 50 godina radila u
Središnjoj upravi Opus Dea u
Rimu.

20.05.2019.

Marlies Kücking smatra se
Rimljankom. Rođena 1936. u Kölnu u
Njemačkoj, u Rimu je provela više od
50 godina radeći sa svetim Josemaría
Escrivom, blaženim Alvarom del
Portillom i biskupom Javierom

Echevarrióm. U Središnjoj upravi Opusa Dei radila je od 1964. do 2017. godine.

Marlies Kücking strastvena je ljubiteljica kazališta, arheologije i knjiga (često čita istovremeno više naslova, a osobito voli povijesne romane i klasike). Trenutačno je zaposlena u Središnjem arhivu Opusa Dei, koji se bavi digitalizacijom, klasifikacijom i proučavanjem dokumentacije Utemeljitelja Opusa Dei i prelata koji su ga naslijedili te širenjem Opusa Dei u svijetu.

Kada smo je upitali nešto o njoj, Kücking je isprvice zauzela određenu ironičnu distancu natopljenu s istančanim humorom da bi potom, kada smo započeli razgovor o svetom Josemaríji Escrivi, njezin glas prešao od ozbiljnog u ustreptao, od zanesenog u zahvalan.

Kücking je i autorica knjige *Neočekivani horizonti: moja sjećanja na svetog Josemaríju Escrivu iz Barbastra*, koju je izdao Rialp početkom ove godine.

Razgovor s Marlies Kücking vodili smo na predstavljanju njezine knjige u Barceloni početkom mjeseca.

U upravi Opusa Dei radili ste 53 godine (1964.-2017.). U tom vremenu, uz obnašanje različitih dužnosti u Središnjem savjetodavnom odboru u Rimu, mnogo ste i putovali. U mnogim od zemalja u kojima ste boravili Opus Dei postoji već desetljećima. Kako se nosite s rutinom? Uspjeva li Vam ostati inovativni i u novim situacijama?

Očito, rutina istovremeno predstavlja i izazov i opasnost. S jedne strane, kada postoji kakvo prethodno iskustvo o nečemu, mnogo je lagodnije nastaviti djelovati na već

uhodani način. S druge strane, na raspolaganju imate dvije mogućnosti: „uvijek činiti isto“ ili „djelovati na potpuno nov način“. Mišljenja sam da je za uspješan rad kombinacija obaju načina neminovna te uz to duboko i smireno promišljanje svake zasebne djelatnosti uzimajući u obzir, dakako, i konkretne ljudske potrebe, iskustva stečena u stranim zemljama, drugim riječima, istovremena percepcija stvarnosti *in situ* i osluškivanje čovjeka. Kako to pretpostavlja iznimnu otovrenost mišljenja, pozvala bih se na misao sadašnjeg Prelata: nastojati dodijeliti središnje mjesto Kristu. Krist je uvijek aktualan, On nikada ne stari. Slijedeći Njega i nastojeći uvijek ostati vjerni duhu svetog Josemaríje, lakše je uvidjeti gdje je potrebna promjena, ne samo u administrativnim pitanjima, nego i u širenju apostolskih djelatnosti.

Sa stajališta laikinje koja je radila u upravnim tijelima unutar Crkve (koja su hijerarhijski uređena) kako bi po Vašem mišljenju žene mogle više doprinjeti Crkvi te kako bi u većoj mjeri mogle sudjelovati u procesima donošenja odluka?

U *Evangelii Gaudium* (koje se može smatrati programatskim dokumentom pontifikata pape Franje), kao i u drugim spisima, papa Franjo naglašava potrebu veće prisutnosti žene u Crkvi, posebice u tijelima u kojima se donose odluke.

U načinu kako je sveti Josemaría poimao vlast to nije nikakva novost. On je bio svjestan činjenice o neophodnosti sudjelovanja žene u strukturama vlasti, ne samo zbog ženine prirode (*ženski genij*) nego i zbog istančana osjećaja za čovjeka te zbog njezina dara da nesuglasja i prijepore vidi iz očišta iz kojeg muškarac to nije kadar, ne

umanjujući, nego oplemenjujući time njegov svjetonazor. To je misao vodilja kako Crkve, tako i Opusa Dei, usmjerenih ponajprije na čovjeka. Poimajući vlast kao „službu čovjeku“, sveti Josemaría bio je svjestan koliko laici, a žene posebno, svojim zanimanjima mogu doprinjeti u crkvenim strukturama.

Kako i crkveni zakon laicima na temelju krštenja utvrđuje pravo suradnje u obnašanju vlasti, osobito oblastima koje mogu poduprijeti svojim zvanjima (primjerice u pravnim, financijskim i sličnim pitanjima), Opus Dei, u tom smislu, dobivanjem statusa Osobne prelature 1982. ne donosi ništa suštinski nova. U organizaciji vlasti u Opusu Dei, zbog osebujnosti njegova zakona, to je tek ponešto drugačije nego u organizaciji vlasti u Crkvi. Naime, u Opusu Dei prelat vlada dvama vijećima u kojima prevladavaju laici; jednim muškim i jednim ženskim.

Uz to, sadašnji Prelat, monsinjor Fernando Ocariz, iznimno cijeni ženska stajališta; štoviše, nerijetko ih drži presudnim u donošenju konkretnih mjera: ne samo onih koje se tiču žena nego i onih koji se podjednako odnose na žene i na muškarce.

Sveti Josemaría je bio svjestan činjenice o neophodnosti sudjelovanja žene u obnašanju crkvene vlasti.

Jednom prilikom pozvali ste se na stajalište svetog Josemaríje po kojem se opće i pojedinačno – životopis pojedinca, povijest zemlje, specifična kultura – međusobno uvjetuju. Kako biste to protumačili i kako bi se po Vašem mišljenju trebalo ophoditi s razlikama koje nerijetko iznjedruju i prijepore?

Zasigurno, globalizacija sa sobom nosi i opasnosti prevage

pojedinačnog i lokalnog. Kao moguće rješenje istakla bih istančano prihvaćanja suprotnih stajališta, što se posebice odnosi na nas Europljane jer smo mi skloni pretjeranom isticanju vlasatite kulture, što nerijetko posljeduje omalovažavanjem drugih istovjetnih kultura. Istina je da je europska povijest prožeta kršćanstvom, međutim, očito je i to da i mi možemo mnogo toga naučiti od drugih mentaliteta, primjerice, od drevnih istočnih kultura, od bogatstva Afrike i Amerike i slično.

Smatram da možemo i trebamo voljeti vlastitu zemlju, ali istovremeno i biti otvoreni prema svijetu. Moji boravci u Africi i Aziji po svoj su prilici najviše doprinijeli formiranju mojih stajališta jer sam se tamo na konkretnom primjeru imala prilike uvjeriti da je moguće plodotvorno prožimanje pojedinačnog i općeg; naime, tamo su

žena iz jednog plemena iz Kenije i obraćeni budist živjeli u istom duhu Opusa Dei kao i jedna Španjolka.

Ukazali ste na dvije značajke organizacije vlasti u Opus Deu: supsidijarnost (svaka razina vlasti vrši ono što joj je povjereno ne uplićući se u ono što nije u njezinoj nadležnosti) i kolegijalnost (odluke se nikada ne donose osobno, nego se uvijek razmatraju i prosuđuju u zajednici). Možete li nam na konkretnom primjeru pokazati zašto navedeni način organizacije vlasti smatrate osmišljenijim i plodotvornijim od naizgled učinkovitog i kontroliranog stila vladavine?

Svaka osoba, usprkos najboljim namjerama, može biti zaslijepljena vlastitim stajalištima vjerujući da su jedino ona mudra i ispravna. Međutim, prihvaćanje suprotnog mišljenja nerijetko otvara nove

vidike. Štoviše, dominacija mišljenja jedne osobe s vremenom nerijetko posljeduje tiranijom. Sveti Josemaría kao mjeru razboritosti u tom kontekstu predlaže da pri donošenju neke odluke voditelj zajednice posljednji izriče vlastita stajališta kako bi što manje utjecao na vršenje djelatnosti.

S druge strane, morate imati i to na umu činjenicu da iako u Opusu Dei vlast obnašaju ljudi iz najrazličitiji kultura i podneblja, svi žive u istom duhu. To sa sobom nosi neizmjereno bogatstvo, ne samo motreno s humanističkog i kulturološkog aspekta nego i stoga što u vlasti istovremeno sudjeluju izvorni poznavatelji različitih kultura.

Opus Dei djeluje već više od 90 godina. Mogli bismo reći, ovisno iz koje točke motrimo, ni kratko ni dugo. Kako je po Vašem mišljenju moguće ostati vjeran duhu

Utemeljitelja i istovremeno se prilagođavati mijenama svakog novog razdoblja?

S velikom otovrenošću misli: ne držati se zastarjelih stajališta, ali istovremeno i izbjegavati nepromišljenu gorljivost za novo lišenu jasna pogleda u budućnost.

U tom smislu, na tragu svetog Josemaríje i kasnije blaženog Alvara, biskupa Javiera Echevarrije i sadašnjeg Prelata, istakla bih da bi dobra vlast bila ona u kojoj bi u regionalnim tijelima i u središnjoj upravi bili podjednako i ljudi s bogatim iskustvom kao i mlađi vjernici bliži sadašnjem duhu vremena. Primjerice, trenutačno je najmlađi direktor u središnjoj vlasti Amerikanac koji je tek navršio 31 godinu.

Još bih istakla i važnost dubokog razumijevanja duha svetog Josemaríje i upućenost u njegov opus

kao i poznavanje njegovih sljedbenika. Naš Utemeljitelj nerijetko je naglašavao da članovi Opusa Dei svoju djelatnost ne trebaju posebno usklađivati s duhom vremena s obzirom da je njihova duhovnost sama po sebi uronjena u svakodnevni život.

Kada biste danas bili stari 18. godina, što bi Vam bilo privlačno u Opusu Dei?

Isto ono što me je bilo privlačno i prije 64 godine: slijediti našeg Gospodina u svakodnevnom životu te i drugim dušama prenijeti odoševljenje Kristom. Ne mogu ni zamisliti kako bi izgledao tijekom mog života da nisam krenula tim putem. Sretnija sam nego što sam ikada mogla i zamisliti, osjećam se razmaženom i omiljenom kćeri Božjom.

Što biste istakli kao najveći doprinos Opusa Dei Crkvi?

Činjenicu da svaki vjernik Opusa Dei, svaka osoba koja sudjeluje u njegovu apostolatu nastoji živjeti ujedinjena s vjerom i rimskim papom šireći radost prvih kršćana.

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/hr-hr/article/sveti-josemaria-poimao-je-vlast-kao-sluzbu-covjeku/> (5.04.2026.)